

ಶ್ರೀನಿಗದ್ದುರ ಸು - ಅವನಾರಮ

1501
10,266

ವಿವಾಂಶಲಂಕಾರಮಂ

నాచికపంపు గ్రంథమాల 2.

శ్రీ జగద్గురువు—అవతారము.

చిట్టమూరు రామయ్య, బి. ఏ. యల్. టి.

గ్రంథకర్త.

1501/
10246

శ్రీయుత బచ్చా నాగభూషణరావుగారి

ధనసహాయము వల్ల

ముద్రింపబడినది.

44

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ, ౧౯౨౨.

వెల. అ. 2.

జం

శ్రీ జగద్గురువు ఆవాహనము.

శ్లో. జగద్గురో ధర్మనేతః మహాశ్వేత్వస్థి సంఘగః
 భూయోధరామవతర యతస్సత్త్వం నిరీక్షతే॥
 సర్వాక్ జనాంశ్చ త్రాయస్వ త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః
 బ్రూహివాచం శాంతిమయీం కలహాఘం వినాశినీం
 ప్రబ్రూహిసాభాత్యవాచం ఐక్యప్రత్యయకారినీం
 జనేషు యుధ్యమానేషు జాతిశో వర్ణశఃపృథక్ | క్రైః
 ఆగచ్ఛసుప్రీతిబలేనయుక్తో ఆగచ్ఛయుక్తో విభవేనశ
 త్రాయస్వ లోకం భవదాగమేచ్ఛం
 స్మృణాం సురాణాంచ గురుర్యతోసి॥

(1) జగద్గురో; (2) ధర్మనేతః - మతములన్నింటికీ ప్రభువా!
 (3) మహాశ్వేత్వస్థి సంఘగః - గొప్పనిడులగు యుషులసంఘమును
 అధిపతీ! (4) భూయః - తిరిగి, (5) యతస్సత్త్వం నిరీక్షతే -
 మీ రాకక్షే నిరీక్షించుచుండునట్టి (6) ధరావవతర - భూమియందు
 అవతరించుడు; (7) త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః - మీదర్శనమునకై
 ఆశపడుచుండెడు; (8) సర్వాక్ జనాంశ్చ - సమస్తజనాంగములను,
 (9) త్రాయస్వ - రక్షింపుడు. (10) కలహాఘవినాశినీం -
 కలహములను లేకుండచేయుగ్గు. (11) శాంతిమయీం వాచం
 బ్రూహి - శాంతిరూపమును వాక్యమును బోధింపుడు. (12) జనే
 షు యుధ్య - పృథక్ - జాతివర్ణభేదములను వేరి కలపించుచుండెడు
 ప్రజలలో, (13) ఐక్యప్రత్యయకారినీం - ఐక్యభాత్యమును ఏ
 ద్విచేయగల, (14) ష్మేభ్రాతృవాచం - ప్రబ్రూహి - సోదరిభ్రాతృము
 ను వెల్లడిచేయవాక్యమును బోధింపుడు. (15) ఆగచ్ఛసుప్రీతిబలేన
 యుక్తో - అర్చించి క్రేమకౌఠముయొక్క బలముతోగూడన వాడు

నై, దయచేయుడు, (16) ఆగచ్ఛ యుక్తోవిధ వేషశక్తేః = తమ మహావైభవశక్తి తోగూడినవాడనై దయచేయుడు, (17) స్థాణాంసురాణాంచగుర్యతోసి = సరులకును దేవతలకును మహాగురువగు హేమహాప్రభో! (18) భవదాగమేచ్ఛం = తమరాకక్ష యెదురుచూచుచుండు, (19) లోకం త్రాయస్య = లోకమును రక్షించుడు.

జగద్గురువు నవతారము.

దివ్యజ్ఞానసమాదమున కగ్రాసనాధిపతియై లోకోపకారతత్పరయయి, నిక్కాలమున లోకమునందలి యజ్ఞానమును దొలగించి పరతత్వజ్ఞానమును వెదఁజల్లఁజేయుంబగల్గు శ్రమపడుచు నీ దేశమాదేశమనక భూమండలమంతయు సంచారముచేయుచు, సుపన్యాసములంజేయుచు లోకోపకారరూపనుగు భగవత్కైంకర్యము నొనర్చుచుండునట్టి అనిబేసెంటులమ్మగారు సమీపకాలమున లోకానుగ్రహార్థము జగద్గురువు లవతరింపబోవుచున్నారనియును, లోకులూ మహానుభావుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులు కావలయుననిన తమతమ భావముల శుద్ధముగఁ జేసికొనవలయుననియు, పరిశుద్ధమనస్కులై దోషదర్శన బుద్ధిని విడచినంగాని మానవులు మహానీయలయందలి మహిమంజూడ శక్తులు గారనియును దాదాపుఁ పది సంవత్సరములుగ లోకమున బాహుళ్యముగఁ జాటించుచున్నారు.

లోకములోఁ బెక్కిండు ఆమాటను వినినమాత్రముననే తమతమ శుద్ధాంతఃకరణములకది సమంజస

ముగజూపట్ట దానియందు దృఢమగు సమ్మతముగల వారై యాపుణ్యమునకు బాత్రులుగాఁ బ్రయత్నమునేయుచున్నవారు. ఐనను మఱికోదలు అట్టివారైన నమ్ముట కుదగిన కారణములంజూపినంగాని సమ్మతములక సంశయించుచున్నవారు. అట్టివారు కారణములంజెలియ గోరుటయు యుక్తమే. ఏలయన వారువారు తమబుద్ధికి యుక్తయుక్తమనితోచి హృదయమునకు దృఢమగు సమ్మతము తనంతన పుట్టవలెను గాని యేవిషయమునుగాని గ్రుడ్డివానివలె సమ్ముట శ్రేయస్సుకానేరదు. భగవంతుడిచ్చిన బుద్ధిని ప్రతిమానపుడను వినియోగించవలయును గాని దానికిఁబ్రచారములేక యుండఁజేయరాదు. గాన ఈసమ్మతమునకుఁ గారణములెవ్వయో యించుక సూచించిన బాగుగనుండునని యాయమ్మగారు చెప్పినవిషయములననుసరించి యీవాక్యసము వ్రాయఁబూనితిని.

ఇందుసూచించిన విషయములను జదువరులు కొంచెము శ్రద్ధతో నిష్పక్షపాతముగ మనోవికారములకు లోనుగాక విచారించి యిందలి సారమెంతమట్టుకు దమకు సరియనితోచునో అంతమాత్రము గ్రహింతురుగాక.

● ఇట్టినమ్మకమునకు మూలము మూడు తెలుగులుగనున్నది.

(1) ప్రస్తుతపు బ్రపంచస్థితినిబట్టి యట్టిమహానీయునిరాక యవసరముగ నున్నది.

(2) భూమండలమున నిక్కాలమున, గొన్నిమా

ర్వులు కలుగుచున్నవి. ఆమార్పులను బట్టి చూడ సమీ-
పకాలములోనే యట్టియవతారము నిరీక్షింప, దగియు
న్నదని స్పష్టమగుచున్నది.

(3) లోకములో బ్రస్తుతమున బ్రబలియుండు
మతముల నవలంబించు వార లందఱిలో నేదేశమున
జూచినను అట్టిరాకను నిరీక్షించుచుండుట గానవచ్చును.

ఈమూడు విషయములను గొంచెమువిస్తరించి
వ్రాసెదను. అయినను మొట్ట మొదట నొకవిషయము దీ
నికాధారముగ నంగీకరింపవలెను. ఈవిషయము కేవల ప్ర
కృతివాదులగు నాస్తికులకొఱకుద్దేశింపబడినదిగాదు. ఇం
దియగోచరములగు విషయములకంటె వేరుతత్త్వమొ
కటియున్నదని యంగీకరించని వారలకు జగద్గురువునవతా
రమును గురించిన ప్రస్తావనయే విరుద్ధముగదా! అతీంద్రి
యతత్త్వ మొకటియున్నదనియును, ఈ ప్రపంచ చక్రము
నుద్రిష్టించు లోకవ్యాపారము నడుపుటయందు మానవుల
కంటె సాధ్యమై యమానుషశక్తి గలవారున్నారనియును
సమ్మవారలకీవిషయముయోచింపఁతగినదికాని కేవలనాస్తి
కవాదులదుగాదు.

ఆధునికులగు ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు మతము తాద్రీ
యగోచరములగు ప్రకృతి సముదాయములుగాక యంత
కంటె సూక్ష్మములగు తత్త్వములున్నదని యూహించ
వలసివచ్చుచున్నదిని చెప్పుచున్నారు.

నేదేశమునందుగాని దేవతలమునునందుగాని గొ

ష్టయైత్వాహూతుపుట్టి యాతుత్వాహూతున గొప్పగొప్ప
కార్యము అద్యమింపబానుకొన నాసమతుముల నా
యద్యమముల నెఱ వేర్పఁగలమహాపురుషులుద్భవించు
చుండుట ప్రపంచచరిత్రమువలన స్పష్టమగుచున్నది.

మానవకోటిచరిత్రమంతయుఁ బరికించిచూడ న
య్యది సదీప్రవాహమువలె నొక్కరీతినిబోవుటకు మూ
లుగసముద్రతరంగములవలె హెచ్చుచుఁ నగ్గుచుఁ జక్ర
గతివలె పైకిని క్రిందికిని దిరుగుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచు
న్నది.

లోకపరిపాలనమునకు ఎంతశక్తి మంతులైనను
మనుష్యమాత్రులగు చక్రవర్తులు, రాజులు, నామంతు
లు, వారిమంత్రులు, మాత్రముగాక వారలందరినిచదరం
గపుఁ బీటపై బలమును నడుపునట్లు నడుపుమహనీయు
లగు దేవతలు దేవసములగు ము న్వాదులగు మహనీయు
లున్నవారనుట తున్నిమాతముల వారును అంగీకరించువిష
యము. ఆయామతములందట్టి మహాపురుషులకు పేరులు
వేఱువేఱుగనుండినను, అట్టివాఁడున్నారని మాత్రము అంద
రకు సంగీకారమే. కొన్నిమత గ్రంథములయందు వారిని
దేవతలని చెప్పదురు. మఱికొన్ని మతముల వారట్టివారి
నే “ఏంజెల్స్, ఆర్కేంజెల్స్, ” అనియు చెప్పుచు వారిని
దేవదూతలని సంస్కృతగ్రంథముల భాషాంతరికరింతురు.
వీరుగాక యార్యమత గ్రంథములయందు ఋషులనియు,
జీవన్ముక్తులనియు, దేవర్షులనియు, ఆధికారికపురుషులని

యును బిలువఁబడు మహాపురుషులున్నవారని స్పష్టముగ నిరూపింపఁబడియున్నది. వారెవ్వరనగా పూర్వకల్పముల యందుఁగాని, పూర్వమన్వంతరముల యందుఁగాని మఱి యు నీమన్వంతరమున నే యాదియందుఁగాని అస్మ దాదులవలె సంసారమున వర్తించుచుండియుఁ బరిపూర్ణానుభవ జన్యజ్ఞానముగలవారై సంసారసముద్రమును దరించి ముక్తులై బ్రహ్మనందానుభవమున నీశ్వరస్వరూపులయ్యును, మనవంటిపామర జనోద్ధారణమునకై యీకల్పముననో యీమన్వంతరముననో శరీరధారులైగాని, యీమన్వంతరముననే పరిపూర్ణులయ్యును, జీవన్ముక్తులుగ లోకోపకారమునకై శరీరములను విడువక యోగబలముచే దేహధారులుగ వర్తించునట్టి మహానుభావులేవారు.

అట్టిమహాత్ముల నుద్దేశించియేగదా శ్రీశంకర భగవత్పదాచార్యులవారు,

“శాంతామహంతో నివసంతిసంతో

వసంతవల్లోకహితంచరంతః|

తీర్ణాస్త్వయంభీమభవార్ణవంజనా

న హేతునా-న్యైనపితౌరయంతః||

(వివేక చూడామణి).

అనివ్రాసియున్నారు.

వీరలే హిందూమతగ్రంథములయందుఁ జేర్కొనఁబడియుండు మన్వాదులు, ఋషులు, మహర్షులు, దేవర్షులు లోన గలవారు.

శ్లో॥ మన్వంతరేషు భగవన్ యథామన్వాదయస్త్విమే|

యస్మిన్ కర్మణీయేయేన నియుక్తాతద్వదస్వమే॥

శ్రీశుకః॥ మనవోమనుషుతాశ్చమునయశ్చమహీపతే

ఇంద్రానురగశాశ్చైవ సర్వేపురుషశాసనాః

(శ్రీమద్భాగవతము).

శాక్యమునిచే నుద్ధరింపబడి యిక్కాలమున చీనా, జపాన్, టిబెత్తు, సింహళము, బర్మా మొదలగు దేశములం బ్రసిద్ధిగాంచియుండు బుద్ధమతి గ్రంథముల యందు బుద్ధులనియును, భవిష్యద్బుద్ధులగు బోధిసత్తువులనియును మఱియును బెక్కునామములచేఁ బరఁగువాని ను వీరలే. వీరలందఱును దేవతలు, మన్వాదులగు ఋషులు, మహర్షులు, బుద్ధులు, బోధిసత్తువులు, సామాన్యముగ నిక్కాలమున మనుష్యులతో బహిరంగముగఁగలిసి మెలసి సంచరింపకపోయినను “మాదృశాంగ్రామ్యబుద్ధీ నాంబోధాయ” అనునట్లు మనవంటియజ్జులకును, అల్పజ్జులకును జ్ఞానబోధచేయుటకై యదృశ్యులై సంచరించుచు హృదయ కవాటములయొద్దకాచియుండి కామక్రోధతో భమోహమదమాత్సర్యములు, అహంకార మమకారములులోనగు గట్టిగడియలను గొంచెమువడలించి హృదయకవాటము నెపుడు సడలింతురాయని కనిపెట్టియుండి సమయముదొరకిగనే హృదయమునఁ బ్రవేశించి హృదయమున సిరముగనాటియుండు కామములను దొలగించి యందుదట్టముగనిండియుండు సజ్జానాంధకారమును బో

గొట్టిజ్జానదీపమును తెలిగింతురు. అట్టివారలు కేవలజ్ఞాన
ల్యాజ్జానమును బోధ చేయుటకున్న వారుగాని ధైర్యముకవిష
యములగు లోకక వ్యవహారములలోఁ బ్రవేశించు వారు
కారనుకొనరాదు.

మనదేశమునఁ బ్రసిద్ధములగు పురాణోత్సాహము
లంబరీశీలించిచూడఁ బూర్వకాలమున దేవతలును మహ
ర్షులును, నారదాది దేవతలును, బలమారురాజసభలకే
తెంచి రాజులను కుశలస్సంబులడుగుచో రాజకీయవిష
యములను ప్రజాక్షేమమును, లోకమున ధర్మరక్షణవిష
యములను, యుద్ధములు మొదలగు ప్రజాక్షోభములు
లేక ప్రజలు సుఖింబుండుటయు, సీమొదలగు లోకక విష
యములను విచారించి పోవుచుండుట విశేషముగ నున్న
దిగదా! ఇక్కాలమున సామాన్య జనుల మనోభావము
లఁ జూచినను, దుష్టరములగు కష్టములు ఎదురగుచున్న
యవి. ఇంత మాత్రీ వారలు కేవల విషయాసక్తులయి
స్వప్రయోజన పరులై యుండుటంబట్టి యట్టిమహానీయులు
పూర్వమువలె మనజోటి సామాన్యజనులతో బహిరంగ
ముగ మెలగుపుణ్యము మనకులేక పోయెననుటకు సంశయ
ములేదు. ఐనను, బహిరంగముగ సంచరించు పోయినను
లోకసంరక్షణవ్యాపారమును వారు వదలికొనిరనుటకు
ఆస్పదములేదు. మనమందఱుమట్టివారుండుటను సమ్మిసను
నమ్మక పోయినను, వారియనుగ్రహమును కోరినను కోర
కపోయినను, మన యంతరంగదృష్టి కామక్రోధాపరాధా

రమమకారములగు పొరలచేఁగిప్పఁబడి, మదాంధులమై
సర్వశక్తులమన్నభ్రాంతితో వర్తించినను అపారదయాస
ముద్రులగు నామహాత్ములు తల్లిబిడ్డలను రక్షించునట్లును
గురువు శిష్యులను మన్నించిరక్షించురీతిని దముతోమన
లను శ్రమక్రమమున స్వధర్మమును నడిపుచు, మనయ
హంకారాదులచే లోకమునఁగలుగునైహికత్యముల నవ
రించుచు లోకవ్యవహారముల నడిపుచునేయున్నవారు.
అట్టిమహానీయులలో నొక్కొక్కటి అప్పుడప్పుడు లోక
మున నవతరించి కీర్తిచూపించిలోకమున కపారమగు మే
లుచేసి యులిరింతురు. అంతకుండు విశేషసందర్భముల
లో ధర్మసంస్థాపనమునకై భగవంతుడుతానేయవలెం
చునని శ్రీగీతాశాస్త్రమునందు నొక్కవక్కాణించియు
న్నారుగదా!

ఇంతట నీవిషయమును విరిమించి వ్యాసముయొ
క్క ముఖ్య విషయమును నాలోచింతము.

ప్రథమమున లోకముయొక్క ప్రస్తుతపు నవనర
మునుగూర్చి యోచింపదగు.

ప్రపంచమున నిప్పటిస్థితి నాలోచింపగా, మతివిష
యములందుఁగాని, ప్రకృతిశాస్త్రవిషయములలోగాని, మ
తీయు రాజకీయవ్యవహారములలోగాని, సాంఘికములగు
కట్టుబాట్ల విషయములలోగాని, అర్థశాస్త్రవిషయములో
గాని, మతీయేవిషయమునఁ జూచినను, దుస్తరములగు
కష్టములు ఎదురగుచున్నయవి. ఇంతవఱకుండిన పద్ధతుల

న్నియు, నిక్కాలమునకు సరిపడకయు, ఇప్పటి కష్టముల నివారించుటకు సాధ్యముకాకయు జనులు దిక్కుదోచక యున్నవారు. క్రొత్తక్రొత్తమార్గములైనను అవలంబింప వలయును. లేదా, మానవకోటికభివృద్ధి ఇంతటితో నిలు నవలసియుండెను. మానవకోటికభివృద్ధి యింతటితో నిలుచుననుటయసంగతము. అట్లుకానిచో క్రొత్త పద్ధతుల నవలంబించవలయును. ఇప్పటివఱకు మతవిషయముల లోనేమి, అర్థశాస్త్ర ప్రకృతిశాస్త్ర విచారములలోనేమి, సాంఘికములగు నేర్పాటులలోనేమి, యత్యున్నతవిషయములను సాధించిన పద్ధతులు ఇప్పుడు తుదఘట్ట నిష్ప్రయోజనములై యున్నయవి. క్రొత్తమార్గములుదోచక పూర్వపు యేర్పాటులు ప్రయోజనపడక పురోవృద్ధి యుపాయములు దరికట్టియున్నవి.

అందుమొదట మతవిషయములని జూతము. అనాదిగా మనదేశమునందు ప్రబలియుండిన యాచారములు చాలమట్లు కనాదరణపాత్రములైనవి. మధ్యకాలము లో కేవలస్రకృతి వాదములు బలిసియుండెనుగదా! జనులకు బుద్ధికౌశలము వృద్ధికానుకాను స్రుతియాచారమునకును హేతువుల నెదకుట సాధారణమయ్యెను. బుద్ధి సూక్ష్మము కాగాకాగా తామవలంబించునాచారములకు సరియైనకారణములు గనబడనియెడల శ్రద్ధాఘ్రులును, విచారపరులునగు వారలకుసైతము పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధిగాక తప్పదుగదా! ఇట్టిసమయ

మున పాశ్చాత్యులవలన గ్రహించబడిన ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము నాస్తికవాదమునే సూచించుటచే క్రమక్రమమున పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధియాయెను. పాశ్చాత్యుల విద్యాపద్ధతులతో స్పర్శయైనను లేని వారినిచూడవారు పూర్వాచారములకు మూలములగు యధార్థతత్త్వముల నించుకొనెను. శాలిసికొనజాలక కేవలబ్రాహ్మచారములే ముఖ్యములను తలంపుగలిగి సుష్కాచారవరాయణులగుటంబట్టియు నూతన పద్ధతుల నవలంబించువారల మనోభావముల నెరిగి వారలను సమయములదీస్పృటకుశక్తిలేక వారల మనోభావముల ఏకాపించి నిరాకరించుటచేతను పూర్వాచార తత్పరులకును ఆధునిక సవనాగ్రకులకును వికనుత్యములేక దినదినమునకు వివాదాశములు హెచ్చుచున్నవి.

ఇందుకు దృష్టాంతము. వణ్ణాశ్రమ ధర్మముల ప్రస్తుతస్థితి యెట్లున్నదో చూతము. వర్ణధర్మముల యంగు విశేషసంకరమైయున్నది. కలియుగము ౫౦౦౦ సంవత్సరములు నిండగా వర్ణసంకర మగునని యందరును చెప్పుచున్నారు గాని వర్ణసంకర మన నేమియో స్పష్టముగ తెలిసికొనునట్లు కావరాదు. వర్ణసంకర మనగా దృష్టిదోషమును పాటింపక కలసి భోజనాదులు చేయుటయని సామాన్యముగ తలచుచున్నారు. యధార్థముగ వర్ణసంకరమన్న సంతకంబై లోతుకు దిగి చూడవలయును. అగ్రజన్మలని పిలుచుకొనువారియందు బ్రాహ్మణధర్మముల

గు శమము, దమము, ఊంతి, ఆర్భవము, సమతీ, సత్వ
త లోనగు ధర్మములు క్షీణించి, విషయాసక్తి ఇంద్రియ
లోలత్వము, స్వార్థపరత్వము, ఆముష్మిక విమతముల
కంటె నైహికవిషయముల యుండెప్పుడు ఆసక్తియును,
క్షుత్రియులయందు ఓజస్సు శేజస్సు ధృతి దామ్యము,
యధములయందు జెన్నచూషక పోరు భైర్యసాహస
ములులేక అధికారమునందు ద్రవ్యమునందు భోగము
లయందిచ్చు హేచ్ఛటయు నైశ్య శూద్ర గర్భముల
జనించినవారిలో కొందరియందైనను శమదమాదులు గన
బడుటయే నిజమైన వర్ణసంకరము. ఎన్నడు అగ్రజన్మలు
తమకు స్వభావములుగ నుండడిగు ధర్మములనుండిచ్చుతు
లైరో, అట్టివారి కుటుంబములయందు, పరిశుద్ధులైన జీవు
లు జన్మించుట దుర్లభము, కావున యోగ్యులును పరిశు
ద్ధులు నగు జీవులు వర్ణాంతరములలో యోగ్యులును,
భక్తులును, ఇంద్రియనిగ్రహములుగలవారు నగువారి గర్భ
ముల జనింతురు. దేశాంతరముల మతాంతరులలోను
జనింతురు. అప్పుడు బాహ్యజన్మమునకు సరియయిన
గుణధర్మములు లేకపోవుటయే వర్ణసంకరము. అట్టివర్ణ
సంకరముకలుగగా, యథార్థముగ పూర్వకాలమునందు
వలె అనోన్య ఆనుకూల్య ప్రవర్తనము దుర్లభము. ప్రవ
ర్తనమునందు, అంతరంగ పరిశుద్ధ్యమునందు ఏలాటి భే
దములు లేకపోయినను జన్మమున మాత్రము విశ్రుల
మని గౌరవము కోరినచో గౌరవము దక్కదుగదా! కా

వుననే బ్రాహ్మణులకును బ్రాహ్మణేతరులకును వైషమ్యములు కలిగి అట్టి అంతఃకలహములవలన దేశము ఊడశకువచ్చునట్లు తటస్థించినది. వీరలయందు అన్యోన్య వైషమ్యములను పోగొట్టిపోవర భావమును అభివృద్ధి చేయగల శక్తి మంతులెవరును గానరారు. ఇట్టి విషయముల ననాతన ముఖ్యధర్మములకు విరుద్ధములేకయే కాలోచితసంఘసంస్కరణమవశ్యమని యుట్టి సాంస్కరణమున కైనైదుత్పించు భార్గికులను కులభ్రష్టులనియును మతి ద్వేషులనియు పూర్వాచారపరాయణులు, దూషించుచు వీరలు కేవలస్వార్థపరులై బ్రాహ్మణేతరులను తలయెత్తి కుండ తమయధికారమును నాగించుకొనువారలని వాటిలు దూషించుచు ఉండు కాలమున పీతాధిపతులు, ఆచార్యులు లోనగునారు ఇవి విషయములయందు జోక్యము పుచ్చుకొనకయే తమకార్యములు చేతనైనంతమట్లును జరుపుకొనుచున్నవారు. ఇట్టి సిద్ధి అంత్యములేదా? భారతసూతకువచ్చియుండు ప్రస్తుతదుర్దశసంబట్టి మహనీయులగు లోక పాలనాద్యుదమునకు సరుణరాదా? అట్టి ఋషిగ్రంథమునుండి మహనీయులకిది అవలంబించి యీ దూర్వార్థమును తిరగుచేయుదా యని యొందరో భర్తలు పెలనరెంచుదుండ వామహానుభావులు కలుగును వినరా? అట్టివారు కరువది విద్రవంధమును ఉద్ధరించుట కింతకంటె సమయము వేరుగలదా!

ఇదియునుంగాక చౌకికపంచక్రములు విశేషముగ మారి యున్నందువి. స్వగత్యమువాదదేశస్థులుగాను.

శ్రీ చక్రవర్తి గారు వేలకొలదిమైళ్లదూరముననుండు ఇం
 గ్లాండు ద్వీపవాసులు. రాజకీయ విషయములను నిర్వహిం
 చుటకును, రాజాజ్ఞలను నెరవేర్చుటకును, విద్యాభ్యాసము
 నకును, దేశాభిమానులగు సత్పురుషులు దేశాంతరగమన
 ముచేయవలసియేయున్నది. నౌకాయాత్రలుచేయక తప్ప
 దు. ఇంగ్లీషువారి సామ్రాజ్యమునకంతయు ముఖ్యరాజధా
 నియై శ్రీ చక్రవర్తి గారి నివాసస్థానమగు లండన్ పురము
 నందు హిందూదేశప్రభుత్వమునకు మూలస్థానమగు
 “ఇండియాకొన్సిల్” అనుసభయును, మఱియుమనదేశ
 మున చెన్నపురి, కలకత్తా, బొంబాయి మొదలగుపట్టణము
 లయందుండు హైకోర్టులను ఉత్కృష్టన్యాయస్థానములకుం
 టె నధికమైన “ప్రివికౌన్సిల్” న్యాయస్థానమును, మఱియు
 నీసామ్రాజ్యమునకంతటికిని ముఖ్యచట్ట నిర్మాణసభయగు
 పార్లమెంటు సభయును ఉన్నవిగదా! ఆసభలలో కార్య
 నిర్వాహమునకును, ఉత్కృష్టదేశాభిమానులును, ఉదార
 చరితులును, సత్యధర్మపరాయణులునగు హిందూదేశవా
 సులను, రాజప్రతినిధులుగ శ్రీ చక్రవర్తి గారు నియమిం
 చుచుండ, నట్టియుద్యోగములను భరించి మాతృభూమి
 యగు మనదేశమునకు అపారమగు మేలుచేయుటకును,
 భారతఖండమునకును, తద్దేశవాసులకును గౌరవము సం
 పాదించుటకును, హిందువులలో నుత్తములగువారు,
 నౌకాయాత్రచేసి దేశాంతరగమనము చేయవలసియే
 యున్నదిగదా! ఇట్టిసందర్భములకు దగినట్లు దేశాంతర

గమనమునకు వలయు సేర్పాట్లుచేసి, దేశభిమానముతో దేశక్షేమముకొఱకు శ్రమవ్యయములకోర్చి దేశాంతరము నకుపోయి తిరిగివచ్చినవారలను గౌరవ పాత్రులుగ భావించి స్వాగతమిచ్చుటకు బదులుగ వారలయందు దోషారోపణముచేసి కులభ్రష్టులుగ నెంచుట కృతఘ్నతాదోషమును వడికట్టుకొనుటయేగదా! మఱియుని దేశముననుండు రాజకీయోద్యోగములలో గొప్పవియగు స్థానములఁ గొన్నింటికి, ఇంగ్లండు దేశమునకుఁబోయి యచ్చటి విద్యాలయములలోఁజదివి యచ్చట సర్వకళాశాలఁ పరీక్షలం దేరి యాభిరుదుల వహించివచ్చిన వారలనే నియమించుట బ్రభువాఙ్మగనున్నది. ఆ గౌరవమునుపొంది యూపదవి నుండి దేశమునకు మేలుచేయవలయుననిన దేశాంతరగమనమును నిరాకరించుటకు వలనులేక యున్నదిగదా! ఇది యునుంగాక దేశాంతరములనుండి జనులు చేరికొలది మన దేశమునకువచ్చి యిచ్చట మంచివిషయములనుజూచి గ్రహించి యావిషయములను దమతమదేశములకుఁగొని పోయి తమదేశస్థితిని వృద్ధిచేసికొని క్షేమము పడయుచుండ మనదేశస్థులు పరదేశములకుఁబోవుటగాని యాదేశములయందలి క్రొత్తవియముల నేర్చుకొని మనదేశమునకుఁ గొనివచ్చి దేశభివృద్ధికొరకుపాటుబడుటగాని దురాచారమని తలచుట దేశక్షేమమునకు గొప్ప ప్రతిబంధముగదా!

ఇట్టిసందర్భములు ప్రాప్తించియుండ సందర్భానుసారముగ మహాజనులుచేరి కాలానుగుణ్యముగ నాచార

వ్యవహారములందు దగిన మార్పులు సమకూర్చుట కవ
కాళము మనదేశమునఁగానరాదు. ఎవరైననట్టియుద్యమ
మును పూనుకొనినను, వారితోనేకీభవించి పనిచేయువార
రుదు. కొందఱుచేరి పనిచేయఁబూనినను వారిని మహాజను
లు దూరుటయేగానవచ్చుచున్నదిగాని యా యుద్యమము
ను గొనసాగనిచ్చునట్లుగానము. మతగురువులగు వారీవిష
యములను యోచించుట లేదుగదా! చెవులవేసికొనుట
కైనను సమృద్ధిచుటలేదు. మతములయొక్కయు, మతాధి
పతులయొక్కయు, అధికారిముపైతము పూర్వమునందు
సాగినట్లుసాగుటయునులేదు. ఎవ్విధముననైనను, తమయొ
క్కయు, తమపరివారములయొక్కయు యోగజ్ఞేమముల
ను యోచించుటయు తమపరిధివమునుకాపాడుకొనుట
యు ముఖ్యద్వేషములుగ, కాలోచితముగ “నొరులను
నొప్పించక తానొప్పిక తప్పించుక” నంచించుచున్నవారు.
ఒకరితోకరిక నంబంధములేక “ఎవరికి వా రేయమునాతీరే”
అనుస్థితికివచ్చి నాంధ్రులములగునేర్పాట్లు నిర్మూలములై
యున్నయవి. మహాజనుల సభయన నదియెట్టిదో యిప్పుడె
రుగము. మహాజనుల యభిప్రాయమన్ననో అదినున్నయే.
పండితులపరిషత్తులను జూచెదమన్ననో, విచారిము నివా
దనుయి, అది సమీపవాత్సల్యములై, సమీపట జగితములై
న్యాయస్థానములలో వివాదములు సాధారణములు కానలసి
నట్లుగుచున్నది గాని యధార్థతత్వనిరూపణయెట్టిదో ఆప
రిషత్తులలో కానరాదు. ఎవరెన్ని దుస్వీకృతులనవలంబి

చినను వారినాక్షేపించు ధైర్యమెవరికినిలేదు. ఇట్టి యబం
దరస్థితియందు ద్రోవచూపి, సంఘమును సరియైన మార్గ
మునవలంబింపజేసి, కడతేర్చుటకు, అమానుషప్రజ్ఞగలిగి,
సర్వజ్ఞులగు మహానుభావులవలెరించి యామహానుభావుని
శక్తిచే నెద్దియేనొక త్రోవగల్పించినచో సంఘము
బాగుపడునేమోగాని లేనిచో నీప్రస్తుతపు దుస్థితిని నివా
రించుట కవకాశములేదని దృఢముగఁజెప్పవచ్చును.

ఇట్టిదురవస్థ మనహిందూ దేశమునమాత్రము
గాదు. పశ్చిమ దేశములన్నింటియందును మఱియొకవిధ
ముగవ్యాపించియున్నది. ఇంగ్లండు, అమెరికా ఆఫ్రికా
యాలోనగు దేశములన్నింటియందు సంఘస్థితి యింతకం
టెను చిందరవందరయియున్నది. చదువరులును బుద్ధి
శాలులునగువారు మతవిషయములలో పరతత్త్వమును
చక్కగఁ దెలిసికొనవలయునను నాశగలవారైరి. మత
బోధకులన్ననో జనులమనస్సులలో సంశయములే పుట్ట
రాదు, వారు పరిప్రశ్నలుచేయరాదు, మతగురులేమి
చెప్పిన దానిని బదులుచెప్పక సమ్మవలెను, అంతియ
చాలును. వేరువిచార మక్కరలేదని బోధించుటకారం
భించిరి. బాహ్యకర్మములకు దగిన యంతరార్థముల
బోధింపజాలరైరి. ఇవ్విధమున మతగురువులకును విద్యా
వంతులగు నితరజనులకును వివాదాంశములు పెక్కులు
కాగావీరలలోమతాభిమానమునశింప నారంభమాయెను.

మఱియు కొద్దిమంది జనులచేతిలో ద్రవ్యమంత
యుచేరి వారుమాత్రము కోటీశ్వరులగుటయు, సామాన్య

జనులు బెక్కండ్రు “దినములు మూడింటికి పూటలు రెండు” అనునట్లు చెప్పరాని బీదరికముతో బాధపడుచుండుటయు, అట్లు బాధపడుచుండు దరిద్రులకు విద్య నేర్పుటకుగాని సదాచారములను సత్ప్రవర్తనమును బోధించుటకుగాని యేర్పాటు చేయుటకు ఏలులేకయుండుటయు, అట్టివారు మహాఘోరమగు వృత్తినవలంబించుచు, బాగుపడుట కవకాశము శుద్ధముగ లేకయుండుటయు, మఱియు దరిద్రులగు కూలివాండ్రందరు ఏకీభవించి సమితికట్ట పలుమాటు పనులజేయమని తిరుగఁబడ దేశమున కమితములగు బాధలఁ గలుగఁజేయుటయు కడపట ప్రభుత్వమువారు తమ సైన్యములను వారిపై ద్రిప్పి వారిని స్వాధీనముచేసికొని వారిచే బనులఁ జేయించుటయు, ఈ యబందరస్థితిని సవరించుట కాయాదేశములయందలి యధికారుల కెంతటివాడికిని దిక్కుదోచక నేమి యేర్పాటులుచేసినను తాత్కాలికములేగాని స్థిరములైన యేర్పాట్లుచేయుట సాధ్యముగాక యుండుటయు, ఇట్టి బాధలు మరలి మరలి సంవత్సరమునకు రెండు మూడు పర్యాయములు తటస్థించుటయు ఇవియన్నియుఁజూడ సామాన్యులైన మానవనూత్రులకు సవరింప నసాధ్యములగు సందర్భములున్నవనియును, ఇట్టి సందర్భములలో దగిన త్రోవఁజూపుటకు మహానీయుఁడవడైన ననతరించి నంగాని సాధ్యముగాదనియును చెప్పకతీరదు.

ఇదియట్లుండ ఐరోపాఖండములో ప్రబలియుండి యిప్పుడే ముగిసిన యుద్ధము జనుల కందరకు గొప్పవిష

యములను బుద్ధిగోచరములుగ చేసియున్నది. యుద్ధము
 నందు ప్రవేశించియుండిన జనాంగములు మాత్రము గాక
 ప్రపంచమంతయు బహువిధసప్తకష్టములకు పాల్పడెను
 గదా! ఒకరు తప్పతోవను ప్రవర్తించినను జనులందరు
 దానిఫలము ననుభవించవలసియుండుట స్పష్టమగుచున్న
 ది. స్వప్రయోజనపరత్వము స్వలాభాపేక్షయే జనులయం
 దును జనాంగములయందును ముఖ్యభావముగ నుండుట
 చేతనే గదా యిట్టి యుద్ధములు కలుగుచున్నవి. అందువ
 లననే గదా బహుకాలశోధనసాధ్యమైన ప్రకృతి శాస్త్ర
 జ్ఞానమంతయు జనసౌఖ్యమునకును పురోవృద్ధికిని ఉపయో
 గించుటకు మారుగ జనక్షయమునకై వినయోగింప బడు
 నట్లేర్పడినది. యుద్ధమునిలిచి దాదాపుపదునైదుమాసము
 లైనను ఇప్పటికిని రాష్ట్రములయందు శాంతికుదరలేదు.
 పూర్వపు భావములు పద్ధతులు నిష్ప్రయోజనములైనవి.
 క్రొత్త భావములు పద్ధతులు ప్రారంభించి స్థాపించుటకు శక్తి
 సామర్థ్యములు గల వారు కానరాదు. ఒక్కభావము
 మాత్రము నిలిచినది. మానవకోటియంతయు నొక్కట
 టుంబమువలె నెంచవలసియున్నది. యుద్ధాంతమున జనాం
 గముల కన్నింటికిని దృఢముగ నేర్పడిన భావమది యొ
 క్కటియే. అందరు జనులును, జనాంగములును సోనరభా
 వముతో ప్రవర్తించినం గాని యొక్కరును సుఖపడజాల
 రని యెరింగిరి. అందుకొఱకై యేగదా “ప్రపంచరాష్ట్ర
 సమితి” యేర్పడినది. ఇకముందు జనులయందు వల్లె జ
 నాంగముల యందును రాష్ట్రముల యందును వివాదము

లు గలిగి నపుడు మధ్యవర్తుల ద్వారా వివాదములను దీర్చికొను నేర్పాట్లు చేయవలయునే గాని కలహములకును యుద్ధములకును చొరరాదను నిశ్చయము అందరకును కొంతవరకు మనస్సునకు దోచినది. అయినను ఆభావమును కార్యరూపమున లోకమున స్థాపించుటకు వలయు శక్తిసామర్థ్యములు ఎవరియందును కానరాలేదు. మరియును ఎక్కడచూచినను ఇంత వరకు ప్రత్యక్ష పిరోధుల ని యెంచుచుండిన వివిధ మత స్థులయందును సాభాత్య న్యాయము వ్యాపించుచున్నయది. ఇదియును భావికాల నూతనధర్మ సూచకము కదా! భరతఖండమున నివసించుచుండుమహమ్మదీయసోదరులు హిందువులకు ప్రీతియొనర్చుటకై తమ పండుగలయందు గోవధ చేయుటమాన వలయునని మహమ్మదీయ మహాజనసభయందు ఏకవాక్యముగ తీర్మానించుటపై చెప్పిన సాభాత్య భావము వ్యాపించుచున్నదనుటకు మంచిదృష్టాంతము. ఇట్టిమార్పులు ప్రపంచమున నచ్చటచ్చట యంకురించుచుండ అట్టి భవిష్యత్కాల ధర్మములను తనయందు మూర్తిభవించి తన ప్రవర్తనము చేతను బోధించుజ్ఞానము వలనను రాబోవు వారలకు తోచినచూపుమహానీయుడు, లోకమున నవతరించి ప్రపంచమునకు సాయము చేయు సమయము ఆసన్నమైయున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంకొక విషయము. అన్ని దేశములయందును అన్ని మతముల వారును శీఘ్రకాలములో మహానుభావుడు వ తరించ బోవుచున్నాడని యెదురుచూచుచున్నారు.

కైస్తవులలో అనేకులు వారి మతస్థాపకుడగు క్రైస్తుని
రిగి అవతరించు సమయ మని వారి “ద్వితీయ ఆగమస
ము”ను నిరీక్షించుచున్నారు. మహమ్మదీయులలో పెక్కం
ప్ర “ఇమాం మహమ్మద్” అను కేంద్రము శీఘ్రమున నె యనత
రించునని నమ్మినిరీక్షించుచున్నారు. మన ఆంధ్ర దేశము
నను వీరభోగ నసంతరాయము అను మహానాయుడు భూ
లోకమున అవతరించునను వార్త కొన్ని సంవత్సరములు
గ ప్రబలియేయున్నది. ఇట్లు అన్ని దేశములయందును అన్ని
మతముల వారియందును అట్టి యవతారమును నిరీక్షిం
చుట కానవచ్చుచుండుటయే అట్టి శుభోదయమును
ముందుగ సూచించుచున్నది. అట్టి నిరీక్షణము మహా
త్ములనంకల్పమునే తెల్పుచున్నదనుటకు సందియములేదు.

ఇంతియకాదు. పరలత్త్వవిషయమన్ననో, దానిని
స్వానుభవముతో బోధించువారుదుగనున్నవారు. ఎచ్చ
టజూచినను శబ్దజాలమును వితర్కించుటయు శబ్దప్రమా
ణమునుమాత్రమే యాధారముగ గొనుటయు గలదు.
యోగాభ్యాసాదుల వలన యథార్థత్వము బెలుసుకొ
నిన వారపురూపమగుచున్నారు. ఒకరిద్దరు స్వానుభవభా
నముగలవారు బయటవచ్చి చెప్పబూనినను వారలను వి
శ్వసించువారు లేకపోవుటయేగాక వారలనుదూషించి వా
రలయందు దోషదర్శనముచేయువారును వారల నెవ్విధ
ముననయినను లోకనిందకు బాల్పడునట్లుచేయుచున్నచు
వారును పెక్కండ్రయిరి. మన దేశస్తులలో గొండలు, అట్టి
జ్ఞానము హిందువులకు అందును బ్రాహ్మణులకుం దప్ప

బ్రాహ్మణేతరులగు హిందువులకుగాని హిందువులకంటె ని
తరులకుగాని గలుగ సాధ్యమేలేదని యభిప్రాయము గల
వారలయి శమదమాదిగుణ సంపన్నులును, అపారథక్తి
శోభితులును లోకోపకార పరాయణులును, పరిపూర్ణవై
రాగ్యసంపన్నులునగు బ్రాహ్మణేతరులు హిందువులందుగా
ని తదితరులయందుగాని కానవచ్చినను అట్టివారు పరిపూ
ర్ణభగవదనుగ్రహమునకు బాత్రులై యథార్థతత్వజ్ఞానము
నుస్వానుభవముచే పొందియున్నను అట్టివారువిశ్వసనీయు
లుగారనియును వాచివలననితరులు జ్ఞానముపొందరాదని
యును లోకమున బహిరంగముగ ముచ్చటించుచు, సకల
స్మృతులును, పురాణములును, అంత్యజునియొద్దనుండికూడ
పరతత్వజ్ఞానమును గ్రహించదగునని ఘోషించుచుండ
నావాక్యములు గ్రాహ్యములు కావని నిరాకరించువారే
ఇక్కాలమున నుపదేష్టలగుచున్నారు. ఇవను కేవలబాహ్య
కర్మములతోద్యుష్టి బొందక వానియంతరార్థమునుయథా
ర్థతత్వజ్ఞానమును తెలిసికొనవలయుననునాశ దినదినము
నకుమానవులయందు హెచ్చుచునేయున్నది. అట్టియాశను
తీర్చు వారు అరుదుగ నుండుటచే జనుల మనోభీష్టములీ
డేక ఆకలిగొని యన్నమడుగ వారలకన్నము పెట్టువారు
లేనట్లు జనులమానసములు కొంతలపాటు చెందుచున్నవి.
ఇవ్విషయమునను జనులమనస్సులను రంజింపజేయుతత్వ
వేత్త యొకమహానీయుండవలెంచి సం గాని లోకమునకు
బురోవృద్ధియొనగూడదనిచెప్పవలసియున్నది.

ఇట్లుండ లోకసంరక్షణ తత్పరులై సర్వజ్ఞులును,

తత్త్వదర్శులును, మహాదయాసముద్రులునగు మహాసీ
యులు, జిజ్ఞాసువులగు శిష్యులు దొరకుదురాయని కాచి
యుండి యట్టివాఁడొకడు దొరికినను వాని యజ్ఞాన
తమస్సును దొలగించి జ్ఞానదీపమును వెలిగింప వేచియుం
డు మహానుభావులు, ఈ ప్రపంచ మిట్టిస్థితిని తత్తరపడు
చుండ వారి కటాక్షవీక్షణ మీదిక్కు సాంఘిక యుపేక్ష
చేయుదురా! పరుల యజ్ఞానమును దొలగించుట వారికి నై
జమగుగుణముగదా. ఇతరుల శ్రమమును దొలగించుట
వారిస్వభావముగదా! లోకమంతయు నీరీతిని దిక్కులేసి
స్త్రీవలె మొరలిడుచుండ భగవంతునియొక్కగాని భగ
వత్సములగు మహాసీయులయొక్కగాని యనుగ్రహము
ప్రపంచముపై ప్రవహింపక యుండునా? పూర్వయుగముల
యందు భూదేవి బ్రహ్మయొద్దకుఁబోయి మొఱపెట్టుకొన
గా బ్రహ్మదిదేవతలందఱు, మహావిష్ణువునొద్దికో మహా
దేవునియొద్దికో పోయి మొఱలిడగా భగవంతుడగు మహా
విష్ణువో మహాదేవువో అవతరించి లోకదుఃఖమును బా
పెనని మనము పురాణేతిహాస గ్రంథములలో చదువు
అభ్యాసములకిదియే అర్థముగదా? భూలోకమునందలి
ప్రజలందఱు ప్రస్తుతపుస్థితిలోఁ దమకుఁ బురోవృద్ధి పూర్ణ
ము దోచక, దిక్కుతెలియక శ్రమపడుచు ఏ మహాసీ
యుఁడువచ్చి మన కష్టములందీర్చునాయని యజ్ఞులు
సాచుచుండుట, భూదేవి భగవంతునికడకేగి మొఱలిడు
టకాదా! అట్టిమొఱ మానవుల హృదయములయందు
బయలుదేరగా సర్వభూత హృదయాంతర్యామియగు

నీశ్వరుడామొఱవిని లోకమున దాశే యవతరించియో
ఈశ్వరసములగుము క్తులలో నొకటి నవతరింపజేసియో
లోకక్షోభమును మాన్పకుండునా!

. ఎన్నివిషయముల నాలోచించినను ప్రస్తుతకాలము
లోకముననొక యమానుషుడగు మహానీయుడవతరిం
చఁదగిన సమయముగ నున్నదనియును, అంతటి పుణ్య
కాలనూసన్నమై యున్నదనియును, అట్టిరాక నిరీక్షించ
వలసి యున్నదనియును స్పష్టమగుచున్నది.

కావున పారమార్థికబుద్ధిగల వారందరు తాము
ప్రతిదినమును ఆమహాప్రభువురాకకై ప్రార్థించుచు, తమ
చిత్తములను శుద్ధిచేసికొని, వారికర్పణముగ భూతసేవ
సేయుదు అందఁ యమనస్కులను పక్ష్యవరులకు యత్నించ
వలెను. మహాప్రభువురాకల నిరీక్షించు శుద్ధాంతః కరణ
ముగల భక్తులు హెచ్చును హెచ్చును అంత శీఘ్రముగ
లోకమునకీ మహాపుణ్యము సమకూరును. అట్టి పుణ్యో
దయమునకై యెల్లరును పాటుపడుదురుగాక. మహాను
భావుని అనుగ్రహము లోకమునకు శీఘ్రములో వ్యక్తమగు
గాక. అందరును ప్రథమపుటలో సూచించిన విధముగ ఆమ
హాప్రభువును దినదినమును ధ్యానింతురుగాక.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

లే ధ ప్ర తి .

—•••••—

క్రమ	సంఖ్య	పాఠ్యము	విశ్లేషము
౧౧	౧	గిలుగుమిలో	గిలుగుమిలో
”	౨	ఇచ్చుమి	ఇచ్చుమి
౧౨	౧	ఉన్నుమి	ఉన్నుమి
”	౨	ఇచ్చుమి	ఇచ్చుమి
౧౩	౧౪	ఉయ్యుగ	ఉయ్యుగ
౧౪	౩	సులభము	సులభము
౧౫	౪	యేర్పడుచు	యేర్పడుచు
౧౬	౧౭	గుంటుమిగుంటి	గుంటుమిగుంటి

నందును, దేశాంతరములయందు జీసస్ క్రీస్తు, మహమ్మదు లొనగువారును లోకమునవెలసి తమతమ శిష్యులచే నిప్పటికిని, ప్రాజంపబడుచున్నారనిచా! ఇప్పుడును అట్లే మహాపురుషుడొకడు అవతరింపమయ మాసన్నమైయున్నది.

అట్లువారి యాగమనమునకై లోకమును సిద్ధముచేయుట ముఖ్యము. జనుల మనస్సులు యెంత శీఘ్రకాలములో పక్కపగునో అంత శీఘ్రముగ వారు లోకమున నవతరింతురు. వారు ప్రవేశింతురని లోకమున పనిచేయబూనుసమయమున వారి ననుగమించి భక్తి శ్రద్ధలతోపనిచేయువారు పెక్కుండ్రు కావలయును. కనుక జనుల భేదభావములను, కేవలస్వార్థపరత్వములను, తగించి ఆన్యోన్యప్రేమ పెద్దలయందు భక్తి సర్వత్ర సోదర భావమును అభివృద్ధిచేయవలెను. భక్తులు సాధువులు అన్ని దేశములయందును పెక్కుండ్రునిశ్చలభక్తితోపనిచేయుటకుబూనినం గాని ఆ మహాపురుషుడవతరించుట సాధ్యముకాదు. పూర్వమున భూభారమెక్కువయినపుడెల్ల, నాభూరిమునుండగించవలెనని భూదేవి బ్రహ్మయొద్ద మొనపెట్టుకొనగా భగవంతుడు అవతరించుచుండెనని పురాణములు ఘోషించుచున్నవి. ప్రపంచమున జనసామూహ్యము కేవలస్వార్థపరులై, ధర్మము క్షీణించి అధర్మము హెచ్చియు స్వప్రయోజనమునకై యన్యుల హితమును భంగముచేయు వారై రాక్షసులని భర్తృహరి వచించియున్నాడు. ఇదియే భూభారము అధికమగుట. భక్తిప్రేమలు వృద్ధిచేయుటయే అమృతహనీయుని రాక్షస ప్రపంచమును సిద్ధముచేయుట. ఆపనిచేయుటకే యీ “తారకసంఘము” అను సమాజము సాపేక్షబడినది.

సమీపకాలములో నొక మహాపురుషుడు లోకమున నవతరింపబోవునని నమ్మువారందఱు ఈసమాజముగ నేర్పడియున్నారు. ఆ సమాజమునకు “మహాపురుష సేవాసమాజము” అని పేరబడినది. అన్ని భాషయందీసమాజము “అర్ధు-ఆఫ్-ది-స్టార్-ఇన్-ది-ఈస్ట్” అని పిలువబడుచున్నది. ఈసమాజమున అన్ని దేశములవారును, అన్ని జాతులవారును అన్ని మతములవారును సభ్యులుగనున్నారు. ఇందుదివ్యజ్ఞాన సమాజసభ్యులు, పెక్కుండ్రున్నను ఆ సమాజమునకు చేరనివారింట్ల అనేకులున్నారు. కావున నీసమాజము దివ్యజ్ఞానసమాజశాఖ కాదని

ప్రస్తుతమున తెలిసికొనవలయును.

ఈ సమావేశము 1911 సం. జనవరి తేదీని సాగించబడినది.

ఆంధ్రదేశ తాంకికసంఘమువారు “తాంకికసందేశము” అను పేరుతో సెన్సెట్టివారు ప్రచురించుచున్నారు.

ఈ సమావేశపుర్వము స్వయంధియు నొప్పకొనవలసిన సిద్ధాంతము లెవ్వయినవో, సమీపకాలమున శ్రీబగద్గురువు అవతరింపబోవుచున్నాడనిపెషయమొక్కటియే సామాజకులందఱు ఒప్పకొనుపెషయము.

అవతరింపబోవు మహనీయుడగు శ్రీ శ్రీ బగద్గురువు ఒక దేశ ఖనాదరిలకు మాత్రముగను ఒకజాతి లేక పాఠమువారికి మాత్రముగాని కాదు. కావున నా రేకూపమున వచ్చినను ఏకగ్రీవమును ధరించినను, ఏ మతియువారి గర్భమున జనించినను ఆ బాహ్యులుగను జాతి, వర్ణ, సుత, కయో, లింగములను ప్రేమముఖ్యముగ నెంచిన వారి బోధించు జ్ఞానమును వారి ప్రచారనమునబట్టియే వారిని గుర్తించవలయును.

కావున తాంకికముయొక్క శ్రేయస్సును కోరువా నందఱును, తాంకికము సాధరింపగలుగు విషయముని యంతాది శుభవారిని పినగా వారి పృథ్వీదయములు ఉత్పన్నమై ఖగోళవ్యవస్థయనున యనునవియును, ఆ విషయముని బిడ్డలగు సమస్తమానవులు నేనచేయుటద్వారా నా నేనెవరు యోగ్యత సంపాదించుకొను ఉత్సాహముగలవారై తమ తమ పృథ్వీదయములయందు వారిస్వదేయావిర్భవించియున్నట్లు తెలిసికొని జ్ఞానివారు ప్రవర్తనపడగవార్గమున ప్రవర్తించుటకు స్వభావముల వారి కర్పించి పెక్కుభంగుల ప్రయత్నింపగుగాక!

నీ పాదవిమల నేనయి, నీ పాదాద్భుతలతోడి నెయ్యమును, నితాం తాపానభూతికయయును, తాపసమందార నాకు దయచేయుగదే.

ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు సలహాలకొఱుగాని సఖ్యాస్తు నమూనాకొఱుగాని యీ క్రింది విలాసమునకు ప్రాసంగికంవలసినది.

ఎ. యక. గా జగో పా ల అ య్యం గా రు,
అనిసెంటు యింజనీయరు,
బెజవాడ.

10344

